

според показания на арестувани четници, Драгорич осведомил министъра си, "че централното седалище на българските комитети с Габровският хан в Букурещ".³⁹

Това любопитно сведение на австроунгарския консул като информация, получена от официален турски източник, дава основание да го приемем за достоверно, що се отнася до показанията на арестуваните и разпитвани четници. То подсказва среща и разисквания на войводите със свищовски търговци, което всъщност може да означава събрание или заседание на ръководителите с други дейци по важни въпроси на революционната акция.

За такова събрание разказва в спомените си и свищовският поборник Коста Димитров, член на местния комитет, според него съществуващ още от времето на Раковски и обновен през 1866 г. След събитията около четата на Ф. Тотю, той избягал в Т.Мъгуреле, където има и други нови емигранти. По време на подготовката, която извършвали Хаджи Димитър и Стефан Караджа през пролетта на 1868 г., се получила телеграма от Букурещ - К. Димитров, Петър Пантелеев и Петър Ангелов Кръстев, и тримата от Свищов, да отидат незабавно там, както пише Димитров "да разискваме по въружаването на Х.Димитровата и Караджа чета за през 1868 год.". Към средата на юни с.г. те били вече в румънската столица, "разисквали" и се заели да действа "по въружаването сред българските емигранти."⁴⁰

Дали тримата свищовлии, за които съобщава К. Димитров не са същите "трима свищовски търговци", с които "конферирали" ръководителите на четата, според показанията на заловения четник на Х. Димитър? Те познавали добре пътя и условията в Свищов и околностите му. К. Димитров и през 1867 г. бил изпращан в Румъния, за да запознае войводата Филип Тотю с "определеното място, където трябва да мине и намери и вземе със себе си пригответените 45 младежи (от Свищовския комитет - б.м. Кр.Ш.) и да потегли право за Балкана."⁴¹ Напълно възможно, а и наложително било и за войводите от 1868 г. да се осведомят от местни революционери за пътя и положението на българския бряг.

Във всеки случай, от спомените на свищовския поборник и от показанията на арестуваните става ясно, че организаторите на Хаджидимитровата чета свиквали събрания и срещи в Букурещ в навечерието на преминаването ѝ, което се разбира и от двата варианта на устава.

Докладът на Драгорич и спомените на К.Димитров се покриват в още един пункт, а именно, че политическото ръководство на работата по подготовката на четата било в Букурещ. И Хр. Македонски разказва в "Записките" си, че като